

BORSSZEM JANKÓ

SZERKESZTI: *Molnár Jenő*

BUDAPEST, 1931 SZEPTEMBER 1 * HATVANNEGYEDIK ÉVFOLYAM

● 17 ●
3183. SZÁM

**Mért bukott meg Bethlen?
Mért nem jött Teleszky?
Ernszt megszünteti a
numerus clausust
Tévedésből mondott le
Bethlen**

**A VALUTALETÉT AKCIÓ KÖRÜL
AKNAMUNKÁCSY MIHÁLY KÉPE KLEBELSBERGRŐL:
ECCE KUNÓ!**

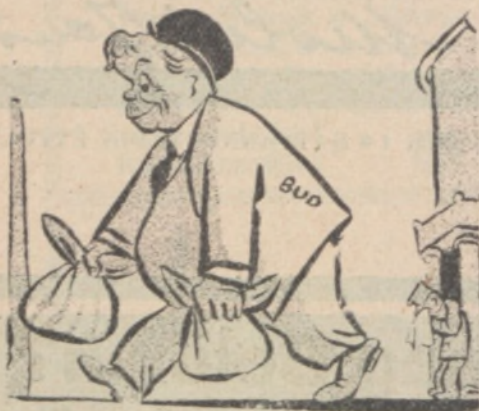
Ahogy Bud János Kenéz!

**Búcsú Bethlentől
sírásban és képben**

Ára 50 fillér

BUD JÁNOS

ÉLETE ÉS SZENVEDÉSEINK

Mikor pénzügyminiszter volt,
Nagyokat korgott a hasunk,
S nem volt soha a zsebünkben
Egyetlen egy Budos-vasunk.

Gazdasági miniszter lett,
Gazdasági helyzet rossz lett,
Csődben, inzulvenciában
Viharos és szörnyű hossz lett.

Kereskedelmi tárcája
Volt ő neki, most legutóbb
Innen is ment és, mint tudjuk,
Kenéz Béla lett az utód.

Háromféle miniszter volt,
Szinte aggasztó e gixer,
Hogy momentán nincs tárcája
S a Bud János nem miniszter.

Csak a jó Istenke tudja,
Aki miránk fentről lenéz,
Hogy milyen rossz látni nekünk,
Ahogy most a jó Bud Kenéz.

HESZ FERENC

Azt hittük, hogy
Sose döntik,
Hanem folyton
Csak köszöntik.
Megértük a
Lehetlent:
Ledöntötték,
Félretötték
Jaj, a Bethlent.

Ernszt megszünteti a numerus clausust

Ernszt Sándor, Klebelsberg Kunó utóda, a kultuszminiszteri székben tárcája átvételének napján hosszabb nyilatkozatot adott, amelyben a többi között kijelentette, hogy a legmesszebbmenő takarékoság jegyében óhajtja vezetni a kultuszminisztériumot.

Ebből a programból a napnál világosabban kitűnik, hogy Ernszt kultuszmi-

niszter úr minden luxust kerülni akar. Mivel pedig a tárcája ügykörébe tartozó numerus clausus a lehető legnagyobb luxus egy ilyen kis országban, nyilvánvaló, hogy ezt a luxust is megfogja szüntetni.

Az új kultuszminiszter nagyszerű gesztusát az egyetemeken előreláthatólag kitörő (már mint a zsidó hallgatók fogait kitörő) örömmel fogják fogadni.

Mért bukott meg Bethlen? Mért nem jött Teleszky?

Megszoktam, hogy valahányszor kiteszem a lábam az országból, azzal a szándékkal, hogy pár hétig külföldön csavargok, valami váratlan dolog történik odahaza. Kollégáim, akikkel a huszas évek elején együtt dolgoztam napi- és hetilapoknál, szinte bizonyosra vették, hogy nyári szabadságom nekik dupla munkát jelent, mert rendszerint ilyenkor „csap le a ménkü”. Így esett, hogy 1912-ben a Balkánháborút megelőző osztrák-magyar mozgósítás, 1914-ben Ferenc Ferdinánd főherceg meggyilkolása, 1916-ban a román hadüzenet talált hol Itáliában, hol valahol egy aldujai kiránduláson, hol a Tátrában, aszerint, hova lehetett utazni az időtöltést. Kezdtém babonás lenni. Mikor a proletárdiktatúra tombolt nálunk, barátaim kérve-kértek, utazzak legalább Ausztriába, — hátha csoda történik a távollétemben és eltakarodnak a szadista Lenin-sülvények. Ujabb egyesztendő mulya ismét kapacitáltak, hogy valahol külföldön töltssem esedékes szabadságomat, — hátha eltakarodnak a szadista ellenforradalmi különítmények. Szívesen mentem volna, nemcsak a szent közügyért, hanem a magam passziójára is, de azokban az esztendőknél nemhogy külföldre, de még egy szerény balatoni kiruccanásra sem tellett, annyira le voltam égve sokadmagammal. Talán azért is nem történt semmi nevezetes azóta. Ha a kabalának nagyobb tisztelete lenne szép hazánk politikai életében, bizonyára akadt volna áldozatkész és meggyőződéses ellenzéki Mecénás, aki — teszem azt — már 1926-ban finanszírozza egy külföldi utamat, abban a jó reményben, hogy az akkor ötödik mézesévét élő Bethlen-kormány megbukik, minek következtében a magyar állam költségvetése megmaradt volna a Smith Jeremiás úr által megszabott szerény és elviselhető keretek között.

Nem akadt ilyen derék ember, vagy talán nem hitték a műhelyen kívül álló ismerőseim a jól bevált kabalában. Kénytelen voltam tehát a magam zsebére utazgatni nyaratszaka. Minden tendencia nélkül. Nem kívántam én, kérem, Bethlen kormányának semmi rosszat. Lehet, hogy az önszuggallatnak ez a hiánya okozta az utolsó négy esztendőre eső nyaralásaimnak hogy úgymondjam politikai meddőségét. És hiába mentem Párizsba, Rómába, Zürichbe, nem volt fogamatja, de nem is lehetett, mert annak, aki semmit sem kíván, nem is teljesülhet a kívánsága.

Az idén valami furesa változás ment végbe bennem, ami először abban nyilvánult meg, hogy utazásomat hétről-hétre halasztottam. A végső lökést elhatározásomhoz Bethlen Istvánnak egyik legteljesebb képviselő-híve adta, aki előtt kifejtettem aggodalmait, meg azt, hogy mért nem tudok az idén Pestről elmenni. Megnyugtattott: „Bátran mehetsz, akár tíz esztendőre is. Mire visszajössz, még mindig Bethlen lesz a miniszterelnök.” Magamban rögtön megkontremináltam, másnap csomagoltam és olyan úti programot csináltam, hogy a hazai hírek minél később jussanak el hozzám, amikor már eszkomptálva vannak és kevésbé izgatók. Így jutottam el Krajna paradicsomába, Bledbe, majd a dalmát partokon végig Ragusába, a mostani Dubrovnikba. Augusztus 18-tól 20-ig, három teljes napig nem került magyar újság a kezembe, rádiót sem hallottam. Ahogy 21-én este a ragusai korzón sétálok, látom, hogy egy harcabajuszú ember tágrakerekült szemmel olvas egy latinbetűs délszláv lapot, amelynek vastagnyomású slágercímében fölfedeztem a Bethlen nevet. Mi lehet ez? Hozzáléptem és felvilágosítást kértem tőle. Németül kérdeztem, olaszul felelt: „Il Conte Bethlen La demissionato.” Megköszöntem neki és minden meglepődés nélkül tovább gusztáltam a dalmata szépségeket. A kabala ismét bevált. Ha az új miniszterelnökkel nagyon meg lesznek elégedve, a jövő évben nem megyek szabadságra. Pesten maradok.

Sajnálom, hogy Teleszky János nem vállalta a megbízatást. A nagy nemzedéknek ő talán már az utolsó munkabíró tagja. Attól a naptól kezdve, amikor a kommunizmus alatt túsul fogták, a gyűjtőfogházban, majd később az Első Magyar Általános Biztosító Társaság elnöki szobájában s utoljára a felsőházban sokszor volt alkalmam ennek a kiváló kapacitású koponyának reflektálásában szemlét tartani a magyar sors állomásain. Ha azt mondanám, hogy Teleszky mindent előre

tudott és mindent megjósolt, bárgyú házelgőnek tarthatnának. Nem, Teleszky nem jósolt, csak a józan fináncpolitikus kérlelhetetlen matematikájával állapította meg évről-évre, hogy az adott tényekből, illetve az „elkövetett” dolgokból minek kell következnie. Mikor 1928-ban egyenesen odatartottam elébe a kérdést: mért nem ambicionálja, hogy Magyarországot megmentse, mért nem vállalkozik egy új Wekerle Sándor és Lukács László szerepére (akik az ugyancsak „hosszúlejárátú” és pénzügyekben tájékozatlan Tisza Kálmán uralma alatt hozták rendbe az ország gazdaságát), azt felelte: „Most már késő! Két évvel előbb kellett volna.” S hogy mennyire konzekvens volt, bizonyítja az a kijelentése, amelyet az első bankzárlat előtt kolportáltak benfentes körökben. „Öt évvel ezelőtt — mondotta — még sok mindent meg lehetett volna menteni és sok mindent másképp lehetett volna csinálni.” Ha Teleszky Jánosban öt évvel ezelőtt megvolt a hajlandóság, hogy a magyar élet megmentését és irányítását kipróbált kezeibe vegye, vajjon kik gáncsolhatták el?...

Azt hiszik, Teleszky csak takarékoskodni tud. Agglegény, keveset költ magára, tizenöt évig hord egy ruhát, nincsenek igényei s talán a mások igényei iránt sincs érzéke. Tévesen ítélik meg. A Teleszky-féle államháztartásbeli takarékoság a magánháztartások nyelvére fordítva annyit jelent, hogy amennyivel kevesebbet költ a kormány kikapcsolható vagy fölösleges célokra, annnyival többje marad az adóalanyoknak, a társadalomnak, tehát a magángazdaságnak. Ha — természetesen — Magyarországot aránylag annyi hivatalnok adminisztrálná, mint Angliát, ha itt a rövid szolgálat után nyugalomba vonuló miniszterek, államtitkárok, főispánok ellátása nem terhelné a közt, ha Csonka Magyarországnak csak annyi egyeteme volna, mint egykor Nagy-Magyarországnak (s persze numerus clausus nélkül, ami szintén öt millió pengőt visz ki évenként, tehát tizenegy év óta már egészen tekintélyes és visszahozhatatlan summát), ha továbbá megelégednénk a régi nagy ország 120 egyetemi tanárával a kis ország 570 tanára helyett (akiktől nem telt ki annyi valódi nagyság, mint a régi kis számból), ha a társadalombiztosítás sohasem valósul meg s ily módon évenként száz millió pengővel kevesebb pénzt szivattyúznak ki magánvállalatokból és egyénekből, míg ugyanakkor sok ezer és ezer derék orvosunk elé nem meredt volna a lét és nemlét dermesztő kérdőjele s ha sok minden egyéb, ami megtörtént, nem történt volna meg: akkor egy Teleszky-szabású finánc az államháztartás biztos egyensúlya mellett az általános jólét mintacsapát teremt meg ennek a tönkrepolitizált, mesterséges kiskorúságban tartott, nagyképeségű és vegetatív életre szorított népnek a megmaradt földjén. Persze, ha ez a sok „volna” nem volna! De van. Vakmerő szaporasággal, úgyszólván ellenérzés nélkül a földből nőttek ki hivatalok és intézmények és közüzemek és száz- meg százezerpengős fizetések és összeférhetetlenségek. Az elősdiék felhízalt kis csapatával tehetetlenül állt szemben a dolgozók vagy inkább dolgozni akaró elgáncsoltak egyre félelmetesebb tábora. Pöffeszkedő tudatlanság, érzéketlen uraskodás, a tehetség szuverén lenézése, mellőzése és üldözése jellemezte a kurzust, amely 1920-ban alakult ki s amelynek Bethlen energiája csak a legrútább kinövéseit tudta lemetezni. Gyűlöletes jelszavak mákonyában bízza, a fővárosban és a perifériákon apró kiskirályságok alakultak és kínai fallal zárták el magukat az élet követelményei elől. Tizenkét év óta uralkodik ez a bomlasztó, sorvasztó, a mult század első felére utaló szellem. Mintha itt soha Negyvennyolc nem lett volna, mintha itt Deák, Andrássy, a Tiszák, Bánffy és Wekerle nyugati szabadelvűsége nyom nélkül tűnt volna el...

Bethlent egyedül feleletre vonni mindezekért a súlyos jelenségekért igazságtalan volna. A kurzus-indulatok enyhítésében, a fel-felcsapó lángok oltogatásában, jobb hírünk kiharcolásában nevezetes része van. A rendszer csak az ő nevét hordta zászlóján, de nem a szellemét, mely idegenkedve kellett hogy elforduljon a türelmetlen és tehetségtelen törtétezők infámis szereplésétől. A nagy „egység” kedvéért, fájdalom, engedményeket kellett tennie. Amint hogy tett más irányban, in melius is koncessziókat. Ezek az utóbbiak örzik meg államférfiúi emlékéit és konzerválják hivatott képességeit a jövőre. Ha most el tudna vonulni és rövid kontemplálódás után, a nemzet ügyét európai viszonylatba állítva, hozzáfogna memoárjai megírásához (mint ahogy ezt nagynevű politikusok teszik), többet használna a nemzetnek, mint amennyit ártott néhány emberi gyöngesége, főleg a saját társadalmi rétege iránt túlságosan elnéző és kegyes természete. S akkor Bethlen István megint — a jövő embere.

Ragusa (Dubrovnik), augusztus végén.

MOLNÁR JENŐ

A Borsszem Jankó hírei

Aprópénzrejtegetésen érték. Geld Mórné a napokban megvizsgáltatta az orvossal magát, aki azonnal megállapította, hogy az aszszony anyai örököknek néz elébe.

Schieberck egy dobuccai kávéházban. Kohn Mór és Grün Adolf ma délután megszokott billiárdpartijukat játszották dobuccai törzslávéházukban és a játék során számtalan nachsieber lökést csináltak.

Magyar klasszikusokból

*Neked két tárcát adott végzeted,
nekem csak egy volt, az is elveszett. . . .*

MAGA CSAK TUDJA SALAMON BÁCSI. . .

Hogy lehet az, hogy az ellenzék még ezekben az időkben sem állt Bethlen mellé?

Salamon bátyánk rágyujtott egy *Jovialesre* és így szólt:

— Blau egy óceánjáró gőzösön utazik.

Egyszerre csak a ködös, viharos tengeren a hajó nekimegy egy jégheggynek. Óriási pánik támad. Az utasok jajveszékkelnek, a kapitány a fedélzetre rendel mindenkit és imára szólítja fel őket. Ő maga is letérdel a kétségbeesett utasok közé és imádkozni kezd.

Csak Blau áll zsebregugott kézzel a hajókorlátnál.

— Maga nem imádkozik? — kérdi tőle a kapitány.

Blau vállat von:

— Mire föl? Nem én veszítem el az állásomat, ha elsüllyed a hajó, hanem maga.

Miért kellett a közüzemknél csökkenteni a mamutfizetéseket?

Salamon bácsi így felelt:

— Spitzerhez így szól az orvos:

— Uram, a felesége nagyon beteg. Teljesen le van gyengülve. Jobban kellené őt táplálni.

— Még mit nem? — mondja Spitzer.

— Aztán miből fizessem a temetkezési költségeket, ha már most mindent felzabál?

Na és mit gondol, üzembeszüntetésekkel és fizetésredukciókkal meglehetősen találni a kivezető utat?

— Erre is van egy anekdotán:

Schwarczné izgatottan sétál a főkapitányság eltűnési osztályának folyosóján. Arra megy egy ismerőse és megkérdezi:

— Mit csinál itt, nagyságos asszony?

— Eltűnt az uram.

— Na és mi van?

— Már majdnem megtalálták.

— Hogy-hogy?

— A kabátját meg a kalapját már megtalálták a Margithídon.

A Dunakorzón

— Mit szól a valutaletét-mozgalomhoz, Aladár?

— Én is szívesen résztvennék benne.

— És mit tenne le?

— Szívesen letennék egy jeggyűrűt, sőt örömezt letennék arról a szándékomról is, hogy magát feleségül vegyem, Magduska.

Bethlen és Károlyi Gyula

— Miben különböztek egymástól a múlt héten Károlyi Gyula gróf és Bethlen István?

— Miben?

— Károlyi Gyula volt a designált miniszterelnök, Bethlen meg a rezignált miniszterelnök.

VAJJON AZ UJ PÉNZÜGYMINISZTER IS CSAK TÁRCANÉLKÜLI?

Pesti gyerek

Egy kis pesti gyerek vidáman eregeti Memphiséből a füstkarikákat az uccán. Meglátja ezt Sanyaró Vendel és feddőleg szól a gyerekre:

— Nem dobod el rögtön azt a cigarettát, te gyerek!

— Majd bolond vagyok, — feleli keken a kis csibész — hogy maga fölvegye és tovább szívja.

Kedves Borsszem Jankó!

Gelb, a Gelb és Társa cég főnöke, csunyán összevész társával, Grünnel. A veszekedés hevében Grün azt mondja:

— Te egy utolsó, piszkos, svindler gazember vagy!

Gelb dühbe jön és odaszól a pénztárosához:

— Schwarz úr, nézze csak meg, mennyi egy pofon aranypengőben?

Minden eshetőségre...

Írta: MÓRA FERENC

Kikaptam érte valami pesti látnoktól, hogy miért ijesztgettem én a multkoriban az embereket a világ végével már 1936-ra, mikor a dies irae csak 1940-ben következik el? Ő a leghitelesebb forrásból tudja: azoktól a szellemektől, akiknek a főparancsnokát Ibburnak nevezik a démonológusok s akik már forralják is a kénkövet az ilyen tudatlan és hitetlen lelkek számára, mint amilyen én is vagyok. Az igazság az, hogy most jön két tüzes esztendő, azután jön két vizes esztendő, aztán egy, Netumák János nevű úr Árpád nemzetségéből királyi méltóságra emeltetik, az az egész világ turánjait egyesítve el fogja törölni az adót, de már akkor későn lesz, mert az Ibbur, a démongenerális, ki fogja adni a parancsot a szolgálattelvő szellemeknek, hogy robbantsák fel a földet.

Hát én most már erre azt mondhatnám, hogy hogyan higgyek én az olyan démonoknak, akik azt se tudják, hogy a bélyegzetlen levélért büntetésportót kell fizetni? De hát én azt nem hánytorgatom föl, mert ezzel is teljesebb a mártírságom. Hiszen olyan ártatlan vagyok én a világ végében, mint Vilmos császár a háború kitörésében. Én nem jósltam semmit, csak egy német prófétát idéztem. De hát szívesen tartom én a hátam a próféták helyett is. (Hátha a világ vége után, ez legfelsőbb helyen javamra iratik.) De most nemcsak szívesen, hanem büszkén is. Én mindig olyan ijesztgetős ember voltam, de még eddig az ördög se ijedt meg tőlem. Hála Istennek, hogy végre ezt is megérttem egyszer. Több ambícióim most már nincs is arra a kis időre, ami még addig, — akár 1936-ig, akár 1940-ig — hátra van.

Hanem hát addig is legyünk egymással békességben. Énbennem megvan a jószándék, hogy akiket megijesztettem, azokat meg is nyugtassam. Szerény véleményem szerint a baj nem lesz olyan nagy, mint amilyennek az Ibbur generalisszimusz mondja.

Hajlandó vagyok elhinni, hogy a földnek a rajta nyüzsgő emberek iránt való utálatáa tíz éve egyre fokozódik s nemsokára odáig megy, hogy az öreg kétfelé reped mérgében. A tudomány ezt úgy mondja, hogy a földet egyszer a gyomrában felhalmozódott gázok szétrepeszthetik. De aki látott már földgömböt, az bizonyára rájön arra a gondolatra, amire én: hogy ezt egy kis előrelátással meg lehet akadályozni. Egyszerűen erős vaspántokkal körülül kel abroncsozni a földet a délkörök irányában.

Azonban az a félős, hogy ebből olyan abroncsolási panama lesz, amilyent még nem pipált a kozmosz. Talán inkább úgy lehetne elejét venni a bajnak, hogy megtróhároznák a földet, mint a marhát, mikor felfúvódik a sok löherétől. Csatornákat kellene ásni a föld beleibe, hogy azokon keresztül idejekorán kiszuszogja magából a mérges gázokat. Ez nem az én ötletem, hanem olyan tekintélyes tudósé, mint Flammarion. Azonban ezek a tekintélyes tudósok nem gyakorlati emberek. Nem gondolnak arra, hogy ennek a nagy munkának az előkészítésére szakbizottságot küldenének ki, az pedig még akkor is ankétezne, mikor a föld már repedőben volna s az ülés a katasztrófa pillanatában elnapolná magát. Hiszen sokan abban a véleményben vannak, hogy ha a jó Isten bizottságra bízta volna a világ megteremtését, a világ most se volna megteremtve. (Ki tudja, hogy talán mégis jobb lett volna kinevezni azt a bizottságot.)

Azonban mielőtt mentő akcióra kerülne a sor, fölvetem a kérdést: speciálisan magyar szempontból, csakugyan olyan nagy veszedelem lenne-e az, ha az Ibbur ördögnek szót fogadnának a famulusai? Nézzük csak.

A nagy explozió a földtekét úgy vetné szét, hogy tanulhatnának belőle az összes ismert és ismeretlen tettesek. Minden ország külön volna és mind mint külön bolygó keringene a világűrben. Anglia elvesztené minden gyarmatát és csak teleszkópon nézhetne utánuk, a jobboldali világfelfogás pedig megállapíthatná, hogy az mind

MacDonald miatt van. Ez a nagy öröm maga megérné azt a kis ijedséget, amivel az első pillanatban járna a dolog.

A nagy-ántánt és a kis-ántánt a szó szoros értelmében széthullana. Ezt ugyan már évek óta rebesgetik az ujságok, de úgy szokott az lenni, hogy akinek halálhírért költik, az kétszer annyi ideig él. Ellenben, ha maga az anyaföld hajgálná szét őket, akkor az Isten se rakná össze többet az ellenfelünket, mert az ő kedvükért nem változtatná meg Kepler törvényeit. Olyan kis aszterondák lennének belőlük, amilyenek ezrével csavarognak a Mars és a Jupiter közt s légypecsét gyanánt bolyonganának a világegyetemben, amelyben sehová se tudnának odatapadni.

Mi ellenben konstatálhatnánk, hogy most már nemcsak önálló Magyarország vagyunk, hanem végre igazán megvan a magyar glóbus. Azon ne tanakodjunk, hogy kinek fizetnének vissza a kölcsönt. Arra ráérünk akkor is, ha majd megkapjuk.

Sokkal nagyobb probléma lesz a világítás kérdése. A nappal csak leszünk, ahogy leszünk, — ez majd utóbb derül ki — hanem a holdra egyáltalán nem számíthatunk többet. Nemcsak a szerelmesek nem, akik utóvégre hold nélkül is elvannak, hanem mi öreg nyárspolgárok sem, akiknek a hold már csak annyiban számít, amennyiben világít. A hold pedig nem fog nekünk világítani soha többet, ha megszabadul év-milliárdos fogságából, amelyben a föld azért tartotta, mert ő volt a nagyobb. A hold arra se fogja többet méltatni az összetört föld cserepeit, hogy egy lenező pillantást vessen rájuk, hanem, amint autonómiáját visszanyert bolygó külön alkotmányos életet kezd, magával cipelvén az összes várakat, amiket mi magyarok belepítettünk.

Lesz azonban még ennél nagyobb baj is, hogy semmit el ne titkoljak. Ha a föld széttörik, természetesen a tengelye is az ördögé lesz. Már pedig tudni való, hogy a nap és az éjszaka változását a tengely körüli forgás okozza. Ha nincs tengely, nincs forgás. Az új rezsimben az ország egyik felében örökös nappal lesz, a másikban örökös éjszaka, abszolút sötétséggel. Az a kérdés most már, ki lakjon az ország napsütéses felében és kinek jusson az örökös sötét.

Ez azonban már politika és én ahhoz nem értek. Különbösen is az ilyen tudományos értekezésből a politika ki van zárva. Majd eldönti ezt a problémát a kormány bölcsessége.

— Nem értem, János, ezeknek a szivaroknak egészen más aromájuk van, mint máskor. Ennek a Cabinetnek is megváltozott az íze.

— Lehet, nagyságos úr, hiszen mostanában kabinetváltás volt.

Egy kis pletykát ah Jankó ne legyen oly Fajankó!

- Na és a pletyka?
- Már mondom. Tehát: a kis művésznőhöz egy este, kapunyitás alkalmával így szólt a ház mestere:
- Művésznő, kérem egy kérdésem volna.
- Na?
- A lányom színésznő szeretne lenni.
- Na és?
- És szeretném megkérdezni, maradhat-e egy lány a színpályán tisztességes?

A kis művésznő vállat vont:

— Maradni maradhat, de nem illik.

Blau Rezsintől felháborodva kérdezte a multkor az anyja:

— Mit beszélsz, te szerencsétlen, hogy nem gondoltál rosszra, mikor az a fiatalember a ruhád alá nyúlt?

— Azt hittem, detektív.

— Na és?

— És gondoltam, elrejtett aprópénz után kutat.

Ahogy Bethlen visszavonulását a kávéházi Konrádok elképzelték

Kedves Borsszem Jankó!

Spitzer egy nyári lokálban megpillant egy gyönyörű nőt, aki mindenkit kikoszorúz, aki táncolni akar vele.

Spitzer gondol egy nagyot és felkéri a nőt. A hölgy szó nélkül felkel és kiblibben Spitzerrel a parkettre.

— Hogy van az, — súgja táncközten elbizakodott mosollyal Spitzer — hogy

magá, aki senkivel nem táncolt, velem kivételt tett?

— Tudja, a férjem nagyon féltékeny ember.

Spitzer kidüleszti a mellét:

— És persze magá látta rajtam, hogy én nem ijedek meg tőle, ugy-e?

— Dehogy, — felelte a hölgy — de magá olyan mafla alak, hogy magára egész biztosan nem lesz féltékeny.

MAGA CSAK TUDJA INTIM SZIRIUSZ

millen idők várhatók mostanában?

— Honne, honne! Esők és a bársonyszékből kiesők továbbra is lesznek. A borulás rendületlenül tart tovább. Azzal a különbséggel, hogy a husos fazék lovagjai, akik eddig Bethlen lábai elé borultak, most Károlyi Gyula gróf lábai elé fognak borulni. Felhőszakadások is lesznek, mert a kormány az általános takarékosági program folytán gondolni sem fog arra, hogy ezeket a szakadozó felhőket megstopoltassa. Hymódon a bőjti szelek megszűnésére sincs sok kilátás.

Prognózis: Derü-boru és derüre-borura új miniszterek várhatók sokat ígérő programmal és helyenként becsapadékkal.

Pályaválasztási tanácsok

LEMONDOTT ÉS ESETLEG EZUTÁN LEMONDÓ MINISZTEREK RÉSZÉRE

Amin Pest nevet

Az öregedő kormányfőtanácsosné, hogy egyre közömbösebbé váló ura vágyait újra felkeltse, elmegy egy fényképészhez és csináltat magáról egy akt-felvételt.

Mikor kész a kép, kacér mosollyal nyújtja át az urának.

— Na, Alfréd, gefall ich dir?

A férj figyelmesen megnézi a képet, aztán így szól:

— Weissst du Berta, du wärest eigentlich grossartig als Akt.

— Wirklich?

— Ja. Als letzter Akt in einem Trauerspiel.

*

Két pesti bankárné — mind a kettő jó negyvenen felüli már — együtt nyaralt egy külföldi nyaralóhelyen. A férjeik nem voltak velük s így a személyzetten kívül csak ketten lakták a villát, melyet kibéreltek.

Egy éjszaka az egyik asszony beszél a másik nő szobájába:

— Te, valaki járkál az ebédlőben.

— Ki?

— Egy fiatalember.

A másik asszony izgatottan ült fel az ágyban.

— Biztos ez?

— Holtbiztos.

— Akkor menj ki óvatosan az előszobába és gyorsan zárd be az ajtót, hogy ki ne mehessen!

*

A tizenhatéves kis Blau Rezsinke azt mondja a mamájának:

— Képzeld, mama, egy vadevezős ma megszólított a Dunán és azt mondta:

— Babuska, kap ötven pengőt, ha kedves lesz hozzám.

— Szent Isten! És te mit csináltál?

— Ugy tettem, mintha nem hallottam volna.

— Nagyon helyes, Rezsinkém.

— ...és megkérdeztem, hogy mennyit is mondott?

Tévedésből mondott le Bethlen

Igy morfondizált Bethlen.
De tévedett.

Tudniillik: korántsem volt ő tíz évig miniszterelnök.

Ez csak olyan optikai csalódás.

Hiába kételkednek. Allításomat bizonyítani tudom.

Bethlen ugyanis, mint a lemondását követő napokban megírták róla miniszterelnöksége alatt, külföldi utazásai során 78.301 kilométernyi utat tett meg. Egyhuzamban tehát több, mint egy évet töltött külföldön. Ezt levonva a tíz évből maradna kilenc.

De ennyi se marad. Mert ha ehhez az egy évhez hozzászámítjuk azt az időt, amit vadászással töltött, akkor az egy évből már hat év lesz. Egészen kulánsan öt évet számítva a vadászatokra.

No, de a lovaspólvó se kutya. Ezzel is eltöltött egyhuzamban számítva vagy három évet. Összesen tehát már kilenc év minusz.

Ha most még levonásba helyezünk egy félévet, amit elteniszegtetett és négy-öt hónapot, amit Inkén töltött, akkor már nem marad a tíz évből csak egy hónap.

Bethlen tíz évig és négy hónapig volt miniszterelnök. Ebből levonva a fenti kilenc évet és tizenegy hónapot, marad összesen öt hónap.

Öt hónapig miniszterelnöknek lenni pedig igazán semmi.

Persze, mikor Bethlen rájött erre a számtani tévedésére, már késő volt.

Most csak egy dolog vigasztalhatja, szegényt.

Hogy utódjának még így is ősz szakállá lett, mire a helyére ülhetett.

Hesz Ferenc

Idill a külvárosban

A kilenc éves Gyuri lélekszakadva mondja a poszton álló rendőrnek:

— Rendőr bácsi kérem, tessék gyorsan jönni... a papám már egy óra óta verekszik egy emberrel.

— És te csak most szólsz? — felel a rendőr. — Mért nem jöttél előbb?

— Azért, mert akkor még a papám volt fölül.

Az aranypengő körül

Két kereskedő beszélget az Abbazia-kávéházban. Nagyot fúj az egyik egy ropogós Novitas-ból és azt mondja:

— Érdekes... Tulajdonképpen már Arany János idején is volt aranypengő.

— Hát ezt honnan veszed? — kérdi a másik.

— Mert egyik versében ezt írta: „Pengeti, pengeti, — sírván.”

A politikai klinikán

- Hát ezzel a kis poronttyal mit csináljak, főorvos úr?
- Vigyék a lencsbe. Ez törvénytelen.
- Törvénytelen?
- Igen. Senki se akarta vállalni.

TÁVIRAT

hász istván
legyen velem rádióba
jóba,,
súgja bele a fajhal-
gatóba....

kohn mór
rádióelőfizető

- Mi az, majsztram úr, maga még mindig talpal?
- Már miért ne?
- Mert mostanában minden suszter felcsapott pénzügyi tanácsadónak.

Mindenki gyanús

— Pénzt vagy életet!

— Jaj, de megijesztett! Már azt hittem, hogy a pénzügyminiszterséget kell elvállalnom.

Kedves Borsszem Jankó!

Kurdcisbrák úr kínos-keservesen elbigceg az orvoshoz, aki megvizsgálja és azt mondja:

— De hiszen maga kificamította a lábát!... Mióta fáj?

— Két hét óta, doktor úr.

— És mért nem jött mindjárt?

— Tetszik tudni, akármilyen bajom van, a feleségem azt mondja, hogy ne dohányozzak.

Pesti kislány falun

A tizenkét éves Magda egy dunamenti faluban nyaralt a mamájával. Az első napon így kiáltott fel:

— Nézd csak, anyuka, milyen gyorsan terjed a divat!... Már a falusi lányok is mezítláb járnak!

Pékek sérelme

Egy pesti pék dühösen mondta egy ismerősének:

— Mégis csak igazságtalanság, amit a pékekkel csinálnak.

— Miért?

— Mert mihelyt lemegy a búza ára, rögtön azt hangoztatják, hogy: na, nagyobb zsemlyéket is süthetnének a pékek. De ha például a bór ára esik, senki se mondja, hogy miért nem csinálják a suszterek nagyobbra a cipőket.

Pöstyéni párbeszéd

— Károlyi Gyula kormányának Pöstyénbe kellett volna utazni.

— Miért?

— Mert sok baja volt a *tagjaival*.

KÉPES SZINHÁZI MELLÉKLET

Küry Klára pályát cserél

(Küry Klárát eljegyezte Dékány Mihály
amerikai magyar.)

Egyetemre ment a Küry
S hogy mily komoly ezen tette,
Bizonyíték arra, hogy már
A Dékányt is beszerezte.

Biller Irén

aki, mint ismeretes, nőül ment Sam
Fengler amerikai gyároshoz, newyorki
ká-belmunkatársunknak arra a kérdésre,
hogy miképpen sikerült a házassá-
ga, azt felelte, hogy majd *elválík*.

Farkas Imre,

aki mint színigazgató egymaga többet
tesz ki, mint két más direktor, Juhl
Marcelt persze ő se tudja kitenni.

Gál Franci

akinek az új szezónban ismét két tárcája
lesz: operett és próza. Mondanunk se
kell, hogy mind a két tárcája *tele lesz*
dohánnyal.

A Borsszem Jankó képcsarnokából

AKNAMUNKÁCSY MIHÁLY KÉPE:

ECCE KUNO!

— Min veszték már megint össze a lányommal, fiam?

— A Lilike megharagudott, mert egy csókot loptam.

— Na, na, az ilyesmiért nem szokott egy menyasszony komolyan haragudni.

— Csakhogy én azt a csókot a szobalánytól loptam.

— Na és miért vágta pofon az urát, nagyságos asszony?

— Tudja, Fuksz úr, én Bethlen búcsúszavaihoz tartom magam és az erős kéz politikáját követem.

Ujabb szenzációs felajánlások a nemzeti valuta-alapra

Az áldozatkészség láza, amely az első hetekben csak a pesti kereskedőket és magánhivatalnokokat ragadta magával, átesapott a társadalom nehezebben megmozdítható rétegeire is. Örömmel jelenthetjük, hogy a legkülönfélébb osztályokhoz tartozó hölgyek és urak tömegesen sietnek felajánlani értékeiket a nemzeti valutaletét-alap javára. Ime, az újabb csatlakozások:

I. Évtizedek óta halljuk és olvassuk, hogy „arany van a torkunkban”. Ezennel felajáljuk ezt a jelentékeny valutát a nemzeti belső kölcsön javára. Ezzel szemben csupán gázsiemelést kérünk — szerény pengőben.

Tenoristák, baritonisták és szopránénekesnők hazafias ligája

II. Férjem, a nyomorult, megcsalt, de én lelepleztem. Egy pár brilliáns fülbevalóval akart kiengesztelni. Ezt az újabb merényletét erélyesen visszautasítottam, illetve a valutaletét-bizottsághoz utasítottam. Amennyiben férjem 24 órán belül nem szolgáltatja be a szóbanforgó brilliáns fülbevalót, tisztában vagyok vele, hogy — engem is falhoz akart állítani ígéretével a gazember. Csakhogy én nem vagyok valutaletét-alap, nekem adni kell.

Egy boldogtalan gyárosné

III. Irataim és emlékeim rendezése közben több ékszert is találtam, amelyeket hódolóimtól kaptam művészpályám alatt. Ezennel leteszem őket a nemzeti áldozatkészség oltárára. Mivel érzékeny-

lelkű nő vagyok, becsüsök mellőzését kérem.

Prüttyfalvy Kitty s. k.

IV. Állásnélküli volt kurzusminiszter vagyok. Nyugdíjam nincs. Valutám nincs. De van négy aranyfogam és egy aranyhidam. Tekintettel arra, hogy fogaim használata merőben céltalan, felajánlom őket a valutaletét javára. Ezzel szemben megelégszem egy szerény állással a letét-alap kezeléségében. Hogy végre legyen egy kis harapni valóm.

Senky János v. miniszter

V. Nagyanyámtól hallottam, hogy kislánykorában szemtanuja volt, amikor nagyapám egy zacskó arannyal menekülni akart a hazánkba tört ellenség elől, de egy hídon átkelve, megbillent és a Tiszába fordult. Ő kiúszott, de az aranyak ott maradtak a víz fenekén. Ezt a tekintélyes összeget ajánlom fel a Nemzeti Banknak, amely csekély költséggel felkutathatja a Tisza fenekét. Én csak a törvényes lelet-díjra tartok igényt.

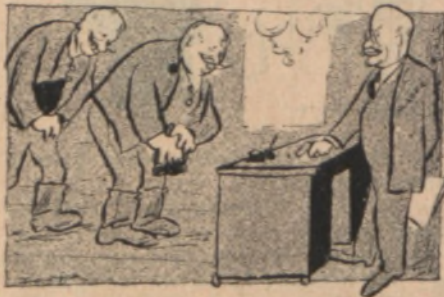
Buzdits Atala

VI. Dédapám a felvidék egyik legismertebb kereskedője volt, akinek egyetlen fűtyszavára százan és százan adták át legértékesebb tárgyaikat, főleg a — bőreiket. Dédapám említett fűtülője ma is legdrágább családi ereklyém, amelyet (csupa kegyetlemből) senkinek sem szoktam megmutatni. Ezt a fűtülőt ajánlom fel a Nemzeti Bank valutaletétje javára. Hátha most is csodákat művel, mint hajdanán és százan meg százan adják oda a — bőrük alatt lévő arányaikat.

Báró Schönberger Árpád

I. Mikor Mayer lemondott.

II. Mikor újra miniszter lett.

Kormányfőtanácsosok aggodalma

— Jól néznénk ki, ha most felkérne minket a kormány egy kis kormányfőtanácsadásra!

— Pista, ha illetlenkedik, én kiabálok a mamának.
— Hol a kedves mamája?
— Pakson.

A tábori püspök albumába

Európai közfelfogás szerint
A papiköntös mérsékletre int...
Ezt rosszul tette püspök úr, oh Hász, —
Főpaphoz jobban illik a fohász.
Őn forgatott Szentírást, Bibliát,
Imádja Istent és az ő Fiát,
Sokat tanult s így tudni illenék,
Kik vallottak az Ön Egyistenét,
Mikor még minden földi tereken
Az Egyisten, Ő volt az „idegen”.
Bánjunk hát csinyján az „idegen” szóval,
Egyébként áldja Isten minden jóval!

Az irodalmi dolgozat

Azt mondja a tanár a harmadik gimnazistának:

— A te irodalmi dolgozatod a legrosszabb. Ezt megírom az édesapádnak!

A fiú kap a szón:

— Jól teszi, tanár úr... Legalább máskor jobban megerőlteti magát az öreg!...

Dr. Morisson új találmánya

a folyékony, ártalmatlan, illatos MORISSON TEJ azonnal divatos lett, mert egy perc alatt távolítja el a felesleges szőrszálakat s így az uccán a világos harisnyánál, a strandon a kivágott trikó viselésénél nélkülözhetetlen. A Morisson tej használata a legegyszerűbb, legmegbízhatóbb és legolcsóbb.

MINDEN LÉBEN SZANÁLUNK

Az ember szíve örül, hogy milyen paradicsom lesz itt nemsokára. (Ha ugyan közben nem megy fel a paradicsom ára.)

Szigorú takarékosági intézkedések jönnek, bevételi fokozásokkal és kiadásbeli csökkentésekkel. Így is kell annak lenni. Nem engedni a 48-ból, illetve a 33-ból, mert — ugyebár — mondani sem kell, hogy mindez a 33-as bizottság műve. És annál is inkább kalapot kell emelni eme fényes bizottság előtt, miután csak 32-es bizottság az. Elképzelhető, hogy az egész országban ausgerechnet csak 32 ember akadt, aki tudta, hogy mit kell csinálni.

Elsősorban annak örül mindenki, hogy nyugdíjrendezések is lesznek. Ez valami nagyszerű vívmány! Az ember eddig havi 120-ért körmölt a Kis és Nagy cégnél, míg egy napon kirúgták és azóta élt, mint Magyar és Endresz, a levegőből. A nyugdíjrendezést úgy képzeljük, hogy most ezek az egyének nyugdíjban fognak részesülni. Hát ezért kezelt kell csókolni a 33-asok mind a harminckettőjének!

Külön kell gratulálni a bizottságnak ahhoz is, hogy az adóemelés kérdését milyen tapintatosan akarják megoldani. Azt olvassuk ugyanis, hogy lesz házadópótlék, meg kereseti adó emelés. Na kérem... Véleményünk szerint a házadópótlék miatt a legtöbb pesti polgár nyugodtan hajthatja álomra a fejét, miután gombházra nem kell adót fizetni, más háza pedig nem nagyon van a pesti polgárnak, ha csak azt a két házat nem vesszük tekintetbe, amiben most a legtöbbször része van: zsupház és kórház...

Felemelik továbbá a benzinadót. Ez sem érdekel bennünket. Legfeljebb az autósok sírnak, hogy nem bírják a terheket, de ez is csak egy autoszugesztió, mert akinek autóra van pénze, az benzint is vehet.

Az ásványvizek adójának felemelése sem váltott ki különösebb hatást az emberek közül. Meginterjuváltam a viceházmesterünket, hogy mit szól az ásványvíz adójának emeléséhez. A viceházmester vállalt vont: Ugy kell az olyannak, aki vizet iszik!

Általános megelégedést váltott ki az a passzus is, hogy a közalkalmazottak fizetését is csökkentik. Néhányan hangosan sajnálták Folkusházyt, akinek a 10 százalékos csökkentés is egy kis vagyont jelent.

Az aranypengő bevezetése is hozzájárul a paradicsomi állapotok megteremtéséhez. Sokat lehet az aranypengővel spórolni. Eddig, ha a Schwarz kölcsönkért tíz pengőt és nem adtunk, megspóroltunk tíz pengőt. Ezután tíz aranypengőt fogunk megspórolni. Pár év alatt csak ilyen módon is meg lehet gazdagodni.

Természetes azonban, hogy nem szabad mindent a 33-as bizottságra, meg a kormányra bízni, hogy azok szanáljanak bennünket. Nekünk is jó példával kell előljárni és spórolni kell az egész vonalon, illetve egész szakaszon, mert manapság nem mindenkinek telik egy szakasznál többre. Spórolni kell az aranypengőcskékkel, mert nem mind aranypengő, ami fénylik és így nem lehet a kabátot takarékbetétként elhelyezni, mivel az fényes.

Le kell szállítani azt a standardot alaposan. Spórolni kell minden aranyfillérrel. Nem akarjuk itt az összes spórolási módokat közölni, csak egyet ajánlunk minden spórolós ember figyelmébe: Nem kell minden anketen elhangzott szanálási nyilatkozatot komolyan venni, mert így sok csalódást megtakarít magának az ember...

(kőszegi)

Alapítási év 1910
Hazánk első bélyegháza

**BUDAPESTI
BÉLYEGTÁRSASÁG**

Kérje most megjelent
5. számú árjegyzékünket

Budapest
Kossuth Lajos u. 7.

Kossuth Lajos u. 7.
- AUG 1910 -

Minden férfi

ma már a víz-, szappannélkül!

Morisson-borotvakrémmel

borotválkozik. Kapható drogériában.

Dr. Kajdacsy szakorvos
VIII, József körút 2
Rendel: 10-4 és 7-8-ig vér-, bőr- és nemibetegeknek

Az óvatos fürdőző

- Nem vacog a fogad ebben a hidegvízben, István?
 — Oh, nem. A fogsoromat a kabinet-ben hagytam.

Kedves Borsszem Jankó

A napokban Szegedre utaztam. Cegléd körül egy ismerőssel találkoztam, akinek vagyoni, illetve vagyontalansági viszonyai felől alaposan tájékoztatva vagyok. Csodálkozva kérdeztem tőle:

- Te a második osztályon utazol?
 — Tudod, — felelte — nem utazhatok a harmadikban, mert ott könnyen össze-kerülhetek a hitelezőimmel.

Az Andrásy úti divatüzletben

Komlós Sándortól, a népszerű Andrásy úti úridivatkereskedőtől megkérdezte a héten egy politikus vevője:

- Mi a véleménye az új kormányról, Komlós úr?
 Komlós vállalt vont:
 — Olyan, mint egy szűkreszabott ruha.
 — Hogy-hogy?
 — Nagyon nehezen akart összemenni.

Olesóbban, mint bárhol
 vehet a gyártónál,

Nedelko Sándornál

Budapest VII, Károly körút 15. sz.

90 éves cég

hátizsákot

minden méretben és formában,
 továbbá **ponyvát, sátrat,**
zsákot és gazdasági köte-
leket stb.

BERLINI LEXIKON

Kánya Kálmán, Magyarország berlini követe, meghatalmazott miniszter. A berlini magyar kolónia tagjai nagyon szeretik a követet, aki minden magyar ünnepségen, magyar premieren ott van. *Kánya* Kálmán kitűnő diplomata és kitűnő ember is: sokat tesz a berlini szegény magyarokért.

Kramolin követségi tanácsos, a berlini magyar konzulátus vezetője. A berlini magyar társaságok egyik legkedveltebb tagja.

Kaufmann Oszkár építész. A modern színházépítés terén világhírű. Ő tervezte a legtöbb Reinhardt-színházat is.

Kramer Fülöp kereskedelmi tanácsos, a nürnbergi magyar egyesület elnöke. Állandóan Berlinben él, de villája Nürnbergben van. Neves magyar politikuskokkal, így báró *Szterényi* Józseffel is benső barátságban van és állandó üzleti összeköttetésben van Magyarországgal. Nagy mecénás.

Kramer Endre. Színházi ügynöksége van. Legutóbb Spanyolországban járt, ahol több magyar színdarabot adott el spanyol színházaknak.

Konrád. Az MTK híres csatára volt. Most mozija van Berlinben.

Kolozs. Gazdag ember. Autója és háza van Berlinben. Egyébként házakkal kereskedik nagyban és kicsinyben.

Kanári. Magyar bár. Tulajdonosa *Mészáros* Ödön volt százados. A Kanáriban vannak a legszebb táncosnők.

Kutassy Gusztáv dr. Ő volt az első magyar amatőr-pilóta. Most leginkább Londonban él. Feltaláló és filozófus.

Dr. Lichtenberg Sándor orvostanár. A világ leghíresebb vesesebésze. A legnagyobb berlini kórház főorvosa. A világ minden urológiai társaságának dísztagja. Csak a magyarnak nem. Korszakalkotó felfedezéseket tett a vesesebészet terén.

Lazarus Walter. Zeneszerző. Több hangosfilmet csinált és most fogják az UFÁ-nál egyik hangosfilmjét forgatni.

Loránd Edit hegedűművésznő. Hangversenyei mindig sikeresek. Sokat szerepel a berlini rádióban is.

Linz Márta hegedűművésznő. Világhírnévre tett szert, mert hangversenykörútjai során mindenütt a világon nagy sikere volt. *Linz Márta* zeneszerzéssel is

foglalkozik. Most fogják két nagy filmjét forgatni.

Linnemann rendőrfőtanácsos, a Deutsches Fussball Bund elnöke. Nagy futbalszakértő.

Leiser. A legnagyobb berlini cipőgyár. Rengeteg fiókja van Berlinben.

Manovill. Bankár. A *Mendelsohn* bankház vezetője. Sokat tett a berlini szegény magyarokért és ha egy berlini magyarnak pénzre van szüksége, akkor *Manovilla* mindig számíthat. Fivére ugyancsak bankár Berlinben.

Mátray. Világhírű táncművész. Csoportjával az egész világot bejárta.

Marton Endre. *Marton* Endre a *Tobis* egyik legjobban fizetett „cutter”-je. Cutter az azt jelenti, hogy vágó. Ő állítja össze a kész filmeket. *Marton* Sándor dr. fia, de nem szereti, ha ezt hangoztatják, mert azt hiszi, hogy nem az ő személyét értékeli, hanem azt, hogy az apja fia. *Marton* nagyon tehetséges ember és nála bevált a közmondás, hogy az alma nem esik messze a fájától.

Munkácsy Márton. A világ legjobb fotóriportere. Ezt nem mi, hanem szakértők állapították meg. *Munkácsy* az Ullstein vállalat főriportere és a nagy német lapkiadó cég tengerentúli riportokra is szokta *Munkácsy*t küldeni. *Munkácsy* nemrégiben egy alkalmi futballmérkőzésen a lábát törte, de szerencsésen felgyógyult és már „megáll a saját lábán”, sőt már sétál is.

Mindszenty Tibor. Filmszínész. Kitűnő gázsija van és mindig nagyobb szerepeket alakít.

Mihály Dénes. Feltaláló, de a feltalálónak azon fajtájából, akik nem csak a papíron, hanem a gyakorlatban is produkáltak valamit. Ő a távolbalátás világhírű feltalálója. Most a hangosfilm terén végez eredményes munkát. Tisztábbá és jobbá tette a hangot. A keskeny hangosfilmmel végzett kísérletei is sikeresen befejeződtek.

Mihály István. Író és filmíró. Négy filmjét forgatják berlini filmgyárakban. Társas viszonyban írja a filmeket Árvay mesterrel, akinek magyar neve van ugyan, de osztrák ember és egy szót sem tud magyarul. *Mihály* egyébként a Pen Club rendes tagja.

Berlin, augusztus végén.

Palásti László

Úrribáz díszre: *A SZÉP KÖNYV*

Szép könyv díszre:

AZ ÍZLÉSES, MŰVÉSZI KÖTÉS

Köttesse be könyveit

Müller György könyvkötészetében

Budapest V, Vadász ucca 30.

SAJTÓ ALATT

a „Justice for Hungary“
dicsőséges óceánrepülés története:

EMLÉKEINK

Írták:

Endres György

és

Magyar Sándor

Sajtó alá rendezték:

Pünkösti Andor

és Rózsahegyi László

A szerkesztőbizottság ezuton kéri a lelkes magyar közönséget, hogy az alanti szelvény felhasználásával rendelje meg a díszes, örök emlékű művet

SZELVÉNY

T. ENDRES és MAGYAR Óceánrepülő Emlékiratainak Szervezőbizottsága

Budapest VI, Ó ucca 45

Megrendelem *Endres és Magyar „Emlékeink“* című művét nagy albumalakban, 400 oldal terjedelemben, díszes selyemvászonkötésben, illusztrálva, dombornyomással, tokkal

Ára: **20.—** pengő

Név:

Foglalkozás:

Lakhely:

REB MENÁCHEM CICESZBEISZER SZÖRNYŰ ÁTKOZÓDÁSAI

— Hajadon leánygyod állapotán időnődvé oz ledjen oz edjetlen vigaszod, hodj o gráf Bethlen oreság is megbukott!

— Erjen tégedet edj textilkrach: vigyének el neked oz otolsó szál alsófehérneműdet is adóba!

— Ledjél te edj pesti fogorvos és oz

aranykoronák után aranypengőket külljün teneked fizetni adóba!

— O Kazinczy-centennárium alkalmából oz egész Kazinczy ucca ünnepelje o te feleségedet, mint o ma élő legnadjobb nyelvész!

— Ledjél te edj író és tollal külljün neked megkeresni o feleséged legújabb divatú kalapjára o tollakat!

— Derülje ki ruhad, hodj o jermektelenség miatt Herkulesfördön njaraló feleséged nem annyira o fordó miatt van ott, mint inkább edj Herkules miatt!

— Te szolgáltsd o témát o Hász tábori püspök oreság rádió-prédikációihoz!

HYPEROL

szájvíz-tabletta

ideális száj- és toroköblögető

Órizzze meg címünket!

Ha pénzéért ellenértéket akar, forduljon bizalommal

TOMMY CIPŐÜZEMHEZ

VII, Izabella tér 1 (Dob uccai oldalon)

VII, Károly körút 7. VII, Rombach u. 4

Amerikai rendszerű kézímunkajavítóüzem

Javítási áraink:

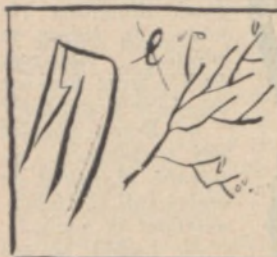
Férfi talpalás la crouponból P **2.80**
Férfi sarkalás la crouponból P **1.30-tól**
Férfi borítás la crouponból P **10.—-16l**
Női talpalás la crouponból P **2.10**
Női sarkalás la crouponból P **—80**
Női borítás la crouponból P **9.—-16l**

Cipőfestés elektromos comp. eljárás P **1.30**

Ortopéd-cipők Ludaltalpbetét-specialista

A BORSSZEM JANKÓ RÉBUSZAI

I.

II.

III.

ERNSZT

Megfejtése a *Borsszem Jankó* jövő számában. A helyes megfejtők a következő jutalmakban részesülnek:

1.

Sternberg

RÁKÓCZI ÚT 60
Kír. Udvari Hangszorgyár
GRAMOFON LEMEZ

2.

1 doboz **DESSERT**

„Cadeau“ csokoládéárugyár rt.
Budapest VI, Izabella u. 88. gyártmánya

3.

Egy nagy művészi fénykép

FOTO KLÁRA

műterméből

V, Erzsébet tér 3. V. em. (Lift)

4.

Egy detektoros
készülék

Reich Miklós

VI, Vilmoscsá- rádió és gramofon
szár út 45. sz. nagykereskedéséből

5.

EGY DARAB MŰVÉSZI FÉNYKÉP

Kis Pál

koszorus fényképész-mű-
terméből. VII, Király ucca 51. sz.

6.

Egy gobeline-párnaalap fonallal
WEISZ MARISKÁ-TÓL
V. Lipót körút 22

7.

Egy jumper blúz
FENYVES divatruházából
CALVIN-TÉR 7

8.

LABORI

fotóművészeti műterme
Budapest, Gróf Tisza István ucca 18.
Egy darab „Cabinet” nagyságú
(Cabinet) művészfelvétel.

9.

Dr. KÖRNERNÉ

kozmetikai intézete,

VII, Erzsébet körút 52. Tel.: 350—18.

Fiók: SIÓFOKON.

Arcápolás. Helyi fogyasztás. Szörte-
lenítés. Napvédő szerek. Hatásos
szörvesztők. Szállítás vidékre is.

10.

3 óriás tubus

„OTO” fémtisztító

Mindent gyorsabban, tartósabban, szebben
tisztít, fényesít

Főlerakat: ERA MŰVEK V. Katona József u. 31

11.

Egy üveg **BAEDER** parfüm
FRITZ ZSIGMOND illatszertárából
Rákóczi út 4

Külön manikűr terem. Manikűr 40 fillér

12.

3 darab művészi levelezőlap

BRUNHUBER

udvari és kamarai fény-
képész műterméből, Buda-
pest VIII, Baross ucca 61.

KÉRJÜK

t. előfizetőinket, sziveskedjenek a „Borsszem Jankó“ előfizetését megújítani, hogy lapunkat tovább is zavartalanul küldhessük!

IRDESSEN

AZ

ARADI KÖZLÖNY-ben

EGÉSZ ERDÉLY OLVASSA!

**Kávéházban
Vendéglőben
Fodrásznál**

követelje

a

Borsszem Jankót

**Ideg- és ütőérbajból,
rheumából és szexuális
gyöngeség-ből**

gyógyulást keresők kérjenek ingyenes tájékoztatót az

**Elektromágneses
Gyógyintézet-től.**

Bpest VII. Vilma királynő út 11 B

Az

ESTIKURIR

a liberális

polgárság lapja

Mindenki olvassa

WEISZ MARISKA

V, LIPÓT KÖRÚT 22

Függönyök. Terítők.

Divatos kézimunkák.

FREUND

CINKOGRAFIA

VILTHÖKÖLY-ÚT 8 TEL.J.: 426-96

Olvassa a

**MAGYAR
HIRLAP**-ot,

a magyar értelmiség legkitűnőbb napilapját

